

Sygn. akt I C 1027/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 listopada 2020r.

Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Anita Wolska

po rozpoznaniu w dniu 10 listopada 2020r. w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **(...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W.**

przeciwko S. G.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego S. G. na rzecz powoda **(...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W.** kwotę 40.157,66 zł (czterdzieści tysięcy sto pięćdziesiąt siedem złotych sześćdziesiąt sześć groszy) wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP w stosunku rocznym, ale nie większymi niż wysokość odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 29 czerwca 2016r. do dnia zapłaty od kwoty 34.920,09 zł (trzydzieści cztery złote dziewięćset dwadzieścia złotych dziewięć groszy).

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.049,38 zł (dwa tysiące czterdzieści dziewięć złotych trzydzieści osiem groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sędzia Sądu Rejonowego Anita Wolska

Sygn. akt I C 1027/16

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 28 sierpnia 2016r. w elektronicznym postępowaniu upominawczym powód (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. wniósł o zasądzenie od pozwanego S. G. kwoty 40.157,66 zł wraz z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od kwoty 34.920,09 zł (z tytułu niespłaconej należności głównej) od dnia 29 czerwca 2016r. do dnia zapłaty, w tym kosztów procesu w kwocie 250 zł.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż przysługuje mu wobec pozwanego wymagalna wierzytelność pieniężna, wynikająca z zawartej umowy (...) Nr (...) z dnia 02 marca 2012r., na podstawie której pozwany otrzymał kredyt w wysokości 64.024,39 zł. Podał, że na podstawie tej umowy pozwany zobowiązał się do spłaty pożyczki zgodnie z harmonogramem spłaty na podstawie zawartej umowy. Powód wskazał, że pomimo wezwań i monitów pozwany nie wywiązał się z obowiązku spłaty. W związku z czym, po upływie terminu, do którego pozwany był zobowiązany uregulować zadłużenie, całość stała się wymagalna z dniem 12 czerwca 2016r. Powód skierował do pozwanego przedsądowe pismo z wezwaniem do zapłaty, które zostało doręczone w sposób umożliwiający jego odbiór i zapoznanie się z jego treścią. Wskazał, że zgodnie z warunkami umowy powód dochodzi kwoty 34.920,09 zł tytułem należności głównej, odsetek w kwocie 4.899,56 zł stanowiących różnicę pomiędzy sumą odsetek umownych naliczonych w związku z udzieleniem kredytu w kwocie 19.784,22 zł od dnia zawarcia umowy (t.j. 02 marca 2012r.) i odsetek karnych w kwocie 1.635,90 zł naliczonych od dnia 05 maja 2012r. a sumą odsetek zapłaconych przez pozwanego w kwocie

16.520,56 zł. Nadto tytułem kosztów, opłat i prowizji kwoty 338,01 zł wraz z dalszymi odsetki naliczanymi od dnia następnego po dniu wystawienia wyciągu z ksiąg banku do dnia zapłaty od niespłaconej należności głównej (k. 2-6).

Postanowieniem z dnia 10 października 2016r. Sąd Rejonowy Lublin- Zachód w Lublinie niniejszą sprawę przekazał do rozpoznania tut. Sądowi.

Pozwanemu (którego aktualny adres miejsca zamieszkania nie był początkowo znany) odpis pozwu został doręczony dopiero skutecznie w dniu 29 czerwca 2018r. z zobowiązuje do złożenia w terminie dwutygodniowym odpowiedzi na pozew, w której ustosunkuje się do twierdzeń zawartych w pozwie, pod rygorem przyjęcia, iż nie kwestionuje twierdzeń w nim zawartych i skutków z art. 207 § 6 k.p.c.(k.85). Pozwany nie złożył odpowiedzi na pozew w określonym terminie. Jednakże na rozprawie w dniu 27 listopada 2018r. oświadczył, że dochodzone zobowiązanie nie istnieje, bo należność w całości została ściągnięta przez komornika. Jednocześnie określił termin 14 dni do złożenia pisma procesowego wraz z dokumentami, wykazującymi spłatę zobowiązania wobec powoda także w odpisie dla strony przeciwnej pod rygorem skutków prawnych z art. 207 § 6 k.p.c. W wykonaniu niniejszego zobowiązania pozwany przywołał postępowania komornicze w sprawie: KM 32018/15(na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego z 11 sierpnia 2014r. sygn. akt IX Co 1299/15), KM 28/17 (na podstawie tytułu wykonawczego z 19 marca 2015r. w sprawie I Nc 3715/14), KM 29/17 (na podstawie tytułu wykonawczego z 17 kwietnia 2015r. w sprawie I Nc 3745/14). W odpowiedzi na zarzut pozwanego powód w piśmie z dnia 4 stycznia 2019r. podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie, podnosząc, iż pierwsze z postępowań komorniczych dotyczyło umowy zawartej z pozwanym w dniu 09 stycznia 2013r. o nr (...).

Strony w toku postępowania podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 02 marca 2012r. pozwany zawarł z (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. umowę (...) Nr (...).Na mocy tej umowy bank udzielił mu pożyczki gotówkowej w kwocie 64.024,39 zł, zaś pozwany zobowiązał się do zwrotu pożyczki wraz z należnymi odsetkami oraz zapłacenia prowizji i opłat należnych bankowi zgodnie z niniejszą umową. Bank udzielił pożyczki do dnia 05 marca 2018r. (§ 1 ust. 1 umowy). Oprocentowanie nominalne pożyczki wyniosło 10,26 % w stosunku rocznym i było stałe w okresie umowy. Kwota naliczonych odsetek umownych od udzielonej pożyczki wynosiła 22.046,57 zł (ust. 4). Całkowita kwota do zapłaty przez Pożyczkobiorcę ustalona została na kwotę 86.070,96 zł i składała się na nią kwota 50.000 zł z tytułu całkowitej kwoty pożyczki, prowizja w kwocie 2.500 zł , odsetki umowne w wysokości 22.046,57 zł, opłata za ochronę ubezpieczeniową w kwocie 11.524,39 zł (ust. 7). Pozwany był zobowiązany do terminowej spłaty pożyczki wraz z odsetkami w 72 ratach miesięcznych, płatnych do dnia 5 każdego kolejnego miesiąca, począwszy od 5 kwietnia 2012r., na rachunek banku, otwarty na potrzeby obsługi niniejszej pożyczki (ust. 8). Kwota miesięcznej raty pożyczki wynosiła 1.195,43 zł (ust. 9).

Za okres opóźnienia w spłacie raty lub jej części bank nalicza odsetki od zadłużenia przeterminowanego (odsetki karne). Ich stopa jest zmienna i na dzień zawarcia umowy wynosi 24,00% i jest równa czterokrotności aktualnej na dany dzień wysokości stopy kredytu lombardowego NBP (ust.15 zd.1). Zgodnie zaś z § 1 ust. 17 tej umowy w razie opóźnienia Pożyczkobiorcy w zapłacie dwóch pełnych rat, Bank może wypowiedzieć umowę z zachowaniem 30 dniowego terminu wypowiedzenia po uprzednim wezwaniu Pożyczkobiorcy listem zwykłym do zapłaty zaległych rat w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania.

Pozwany dokonywał z tytułu niniejszej umowy nieregularnych wpłat rat pożyczki i w różnych wysokościach. Ostatnia wpłata dokonana na rachunek techniczny pożyczki była w dniu 29 lipca 2015r. w kwocie 1.400 zł. W dniu 20 czerwca 2016r. na poczet zadłużenia wpłynęła kwota 950,13 zł tytułem zwrotu składki ubezpieczeniowej

Dowód:

- **umowa pożyczki z 02.03.2012r. wraz z harmonogramem k.22-26,**
- **załącznik nr 1 Tabela opłat i prowizji k.37,**
- **zestawienie wpłat k.27,**
- **pismo z 04.01.2019r. k.118-120v.**

Pismem z dnia 28 października 2015r. powód skierował do pozwanego wypowiedzenie umowy z zachowaniem 30 dniowego okresu wypowiedzenia w związku z zagrożeniem terminowej spłaty pożyczki i wezwał po upływie okresu wypowiedzenia do zapłaty całej należności jako wymagalnej t.j. kwoty 38.759,21 zł. Korespondencja skierowana do pozwanego została skierowana na adres wskazany do korespondencji w umowie i nie została odebrana.

Z wyciągu z ksiąg bankowych powoda wystawionego w dniu 28 czerwca 2016r. wynika, że pozwany z tytułu przedmiotowej umowy na dzień wystawienia wyciągu zobowiązany jest do zapłaty kwoty 40.157,66 zł, w tym z tytułu kapitału pożyczki kwoty 34.920,09 zł, z tytułu odsetek naliczonych za okres od dnia 02 marca 2012r. do dnia wystawienia niniejszego wyciągu w kwocie 4.899,56 zł oraz kwoty 338,01zł tytułem kosztów, opłat i prowizji. Nadto, iż naliczane są od dłużnika dalsze należne odsetki w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego, naliczane w skali roku.

Dowód:

- **wypowiedzenie umowy z 28.10.2015r. k. 28,**
- **potwierdzenie odbioru k. 29,**
- **wyciąg z ksiąg bankowych z 28.06.2016r. k. 20-21v,**
- **pełnomocnictwa rodzajowe k.15-16.**

Przeciwko pozwanemu z wniosku wierzyciela (powoda) toczyło się postępowanie egzekucyjne w sprawie KM 32018/15 przed Zastępcą Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Wołominie M. Ż. na podstawie tytułu wykonawczego w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego z dnia 11 sierpnia 2014r., zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 20 marca 2015r. w sprawie IX Co 1299/15. Nadto przed Komornikiem Sądowym tut. Sądu Romanem W. o sygn. KM 28/17 na podstawie tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym tut. Sądu z dnia 19 marca 2015r. w sprawie I Nc 3715/14, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 11 września 2015r. Także przed Komornikiem Sądowym tut. Sądu Romanem W. o sygn. KM 29/17 na podstawie tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym tut. Sądu z dnia 17 kwietnia 2015r. w sprawie I Nc 3745/14, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 6 listopada 2015r. W pierwszym postępowaniu komorniczym chodziło o należności z tytułu umowy pożyczki zawartej między stronami , a także M. W. w dniu 09 stycznia 2013r. nr (...). W postępowaniu w sprawie I Nc 3715/14 powód dochodził od pozwanego należności z tytułu umowy o przyznanie limitu kredytowego i umowy wydanie i korzystanie z karty kredytowej nr (...) z dnia 21 czerwca 2007r. W postępowaniu w sprawie I Nc 3745/14 powód dochodził od pozwanego należności z tytułu umowy o przyznanie limitu kredytowego i umowy wydanie i korzystanie z karty kredytowej nr (...) z dnia 7 października 2007r. Tym samym żadne z postępowań komorniczych nie dotyczyło przedmiotowej umowy pożyczki gotówkowej.

Dowód:

- **dokumentacja komornicza k.100-110,**
- **dokumenty z akt sprawy IX Co 1299/15(IX Co 4151/15) k.1-57,**

- dokumenty z akt sprawy I Nc 3715/14 k.1-54,

- dokumenty z akt sprawy I Nc 3745/14 k.1-62.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 78 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe t.j. Dz.U. z 2002r. Nr 72, poz.665 ze zmianami (w brzmieniu obowiązującym w dacie zawierania przez strony umowy pożyczki) - „ Do umów pożyczek pieniężnych zawieranych przez bank stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące zabezpieczenia spłaty i oprocentowania kredytu”.

Zgodnie zaś z art. 720 §1 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

Wskazany art. 78 prawa bankowego zgodnie ze swoim literalnym brzmieniem nakazuje odpowiednio stosować przepisy dotyczące zabezpieczenia spłaty i oprocentowania kredytu do ustalenia reżimu prawnego zawieranych przez bank umów pożyczek. Ustawodawca wyznaczył więc drugi, poza umową kredytu (szczególnym przypadkiem pożyczki) "zakres odniesienia" przepisów o zabezpieczeniu spłaty i oprocentowania kredytu - stosunek prawny powstały przez zawarcie umowy pożyczki (innej aniżeli szczególna postaci umowy pożyczki). Poza odpowiednio stosowanymi przepisami o kredycie, umowa pożyczki ma przede wszystkim swoją odrębną regulację (art. 720-724 k.c.).

Na gruncie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz w kontekście stanowisk prezentowanych przez strony powództwo będące przedmiotem oceny w niniejszym postępowaniu okazało się zasadne w całości. Pozwany podniósł jedynie zarzut spełnienia świadczenia w drodze wyegzekwowania go w postępowaniu komorniczym, przekazując informację o trzech postępowaniach (KM 32018/15, KM 28/17 oraz KM 29/17). Jednakże żadne z nich nie dotyczyło należności z tytułu przedmiotowej umowy pożyczki, ich źródłem były inne umowy łączące strony postępowania.

W niniejszej sprawie nie stanowiło przedmiotu sporu, że pozwany zawarł umowę pożyczki z powodowym bankiem. Wynikało to wprost z dokumentu w postaci potwierdzonej kopii przedmiotowej umowy poświadczonej za zgodność z oryginałem przez pełnomocnika procesowego. Strona powodowa uzasadniając żądanie zapłaty powoływała się na to, iż pozwany zaprzestał regulowania swojego zadłużenia i zalegał z zapłatą wymagalnych rat, co doprowadziło do wypowiedzenia niniejszej umowy i wymagalności zadłużenia powstałego z tego tytułu. Ta okoliczność nie była również kwestionowana przez pozwanego. Jako dowód na poparcie tych twierdzeń powód przedstawił m.in. wyciąg z ksiąg banku zawierający informację o podstawie prawnej i stanie zadłużenia pozwanego. Wyciąg ten należało potraktować jako dokument prywatny. Zgodnie bowiem z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 15 marca 2011 r. (Dz.U.11.72.388) z dniem 5 kwietnia 2011r. art. 95 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz.U.02.72.665 j.t.) w części, w jakiej nadaje moc prawną dokumentu urzędowego księgom rachunkowym i wyciągom z ksiąg rachunkowych banku w odniesieniu do praw i obowiązków wynikających z czynności bankowych w postępowaniu cywilnym prowadzonym wobec konsumenta, został uznany za niezgodny z art. 2, art. 32 ust. 1 zdanie pierwsze i art. 76 Konstytucji RP. Żadne dokumenty, w tym niniejszy wyciąg z ksiąg bankowych (nie były jednak kwestionowane przez pozwanego. Zauważyć w tym miejscu należy, iż nie wzbudziły wątpliwości Sądu przytoczone przez powoda okoliczności związane z treścią łączącego strony stosunku prawnego, datą jego powstania i wysokością zaległości pozwanej z tytułu należności głównej umowy pożyczki gotówkowej, także w kontekście braku podstaw do stwierdzenia przedawnienia dochodzonego roszczenia. W tym bowiem zakresie twierdzenia powoda znajdują odzwierciedlenie w dowodach z dokumentów, w tym umowy pożyczki, wypowiedzenia umowy czy wyciągu z ksiąg bankowych. Sąd podjął natomiast czynności z urzędu w zakresie zarzutu pozwanego, co do podstaw faktycznych prowadzonych postępowań komorniczych t.j. zapoznał się z aktami spraw: I Nc 3745/14, I Nc 3715/14 oraz IX Co 1299/15 (IX Co 4151/15) czyniąc ustalenia przytoczone w powyższym stanie faktycznym. W tym stanie rzeczy stwierdzić należy, iż zarzut pozwanego o spełnieniu dochodzonego świadczenia (w drodze ściągnięcia należności objętych niniejszym pozwem w postępowaniu egzekucyjnym) okazał się nieuzasadniony,

Mając na uwadze powyższe, a przede wszystkim stanowisko pozwanego, ograniczone jedynie do przytoczonego powyżej zarzutu Sąd uwzględnił żądanie strony powodowej w całości, o czym orzekł w pkt I wyroku.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania znajdowało podstawę w treści art. 98 § 1 k.p.c. Orzekając w tym przedmiocie należało mieć na względzie, że powództwo zostało uwzględnione w całości, tym samym to powód jest stroną wygrywającą spór w niniejszej sprawie. Koszty postępowania powoda obejmowały opłatę sądową od pozwu w kwocie 2.008 zł, koszt opłaty skarbowej od pełnomocnictw w łącznej kwocie 34 zł oraz koszt opłaty notarialnej w wysokości 7,38 zł za uwierzytelnienie pełnomocnictw. Stąd w pkt II wyroku od pozwanego na rzecz powoda została zasądzona łączna kwota 2.049,38 zł.

Sędzia Sądu Rejonowego Anita Wolska

Sygn. akt I C 1027/16

ZARZĄDZENIE

Dnia 07 grudnia 2020r.

1. (...)
2. (...)
3. (...)

Sędzia Sądu Rejonowego Anita Wolska